

1906

Meie Mats.

Dublett

14.

Nr

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

„Hõissa Mats, ja anna walu!“
Hüüdis mulle küla onu.

Tuli isa, see imestas,
Tuli ema heitis risti,
Tulid wennad, wäänsid

peada:

Rust see Mats on seda
wõtnud? ...

Paksu Margareta lossis.

Mihkli firi Matšile.

Armas Mats!

See oli wast põli, see kirjawahetus! Kõik hinnata käepärast: paberid, süled, tindid ja margid. Pärast wõeti martide eest küll raha ja rohkemgi; noh efs see oli waewatajaks „hinnata“ toimetamise eest. Kudas meid seal juures weel hellitati! Nje ei pruugi waewaks wõtta kirja kinnigi panna, aga saada kontorisse, küll nad seal ja teal teises kohas toimetawad: loewad iluste läbi, pa-randawad kirja wead nagu trüfikojas ära, lööwad diemargi külge ja panewad siis — — mõtled wiist, postitasti! Ei. Ja pa- newad siis laua nurka wõi riulile, et pisut tolmule peale heidaks. Nii kiirelt ei maksa ära saata, tarwis lasta mõni hea päew wa- naneda, sest wanad weinid ja wanad illed kiidetakse kõige maitse- wamateks. Sisjetulnud kirjad käiwad seda sama teed, ainult selle wahega, et wiis kõik häbemata ja mõtteta ütelused, mis meie ilu- tundmist haawata wõiwad, saawad trüfimistaga maha kustuta- tud. On terwe firi häbemata, siis häwitatakse see üsna ära. Minult kirja ümbrik toodakse kätte näha, misjuqune hirmus õn- netus seega meitest ära on hoitud. Nii siis pakutakse meile ter- wet ja mitte kahjulikku wainu toitu; kõit on juba enne mäletse- tatud ja mitte „противозаконное“. (Seaduse wastane, nii on ümbriku peal sõjateeli lugeda.)

Pühade röömu walmistatakse meile kahelordsest. Kui kõi- kidel ristiniimestel püäd ühes õnnepoowi kaartidega möödas on, na umbes kahe nädala pärast, toodakse neiupe poolt meile saadetud pühade kaardid alles kätte. Misjuqune kahelordne pühade rööm ja lõbu!

Margareta peale pakkum armastus hakkas mulle läilaks minema. Kudas wõib seal armastusest juttugi olla, kui ma teda põlgasin, ta wastu koguni jätkust tundsin. Wõisin nõuaks pisut jerwa lüüa.

Saatfin järgmise kuulutuse ajalehele, nagu see praegu üüna moodis on:

Wiijakas wanadlane noormees, auusast Margareta lossist ja perekonnast soowib omale lapsehoidja kohta ühe wanema tü- tarlapse juurde, kes mitte mustalajaliste mõtetega ei ole. Üles anda lossi raandwärawa taga eht traadita telegraphi kaudu.

Meie Mihkel.

Minu kuulutus oli mõju awaldanud. Pakkujaid tuli. Kõnetunnid oliwad meil igapäew, kell 1—3, kui esmaspäewa, teis- päewa, kesknädala, neljapäewa, reede ja laupäewa maha arwame. Margareta oli kade, ei jallunud, et teised neiupe meiega äärt ei sobitawad eht meid „interwiuimas“ käiswad. Saatis igakord toapoišid, Nurka wõi Wanka, walwama, et mitte mõnda sala pilku, salakirja ega kompsukest ära antud ei saaks. Harwa saime kokku, ega siis ime polnud, et minu ja neiu jutul lõppu ega äärt ei olnud. Siis tuletati alati toapoiši poolt meelde, et mõnest mi- nutist rääkimisest küllalt olla; üleüli rääkimine olla kurjast ja wäsitada lõuapärast ära. Ei tahtnud ma lahtuda, siis talutati (maakeeli rebiti) toapoiši läbi auupalklikult hõlma eht tract pidi ära, oma kambriisse. Wastu punnimine oleks asjata, sest et palju tähendam pilk puusja peale mõista andis, et armutabedus wäga taugele wõib minna.

Waene Andreas.

Neiu Tõbrasew jutustas oma sõbrannale:

— Kui ma eila Andreasega jalutamas olin, siis kahwatas tema äkitsest ära, kogeldas midagi ja mines- tas. Ma arwasin kohe, et ta mind kosida tahtis, aga see oli temale wäga raske. Kui ta siis ärkas, seal so- fistasin ma temale kõrwa sisse: Tulen küll sinu naefeks! ja siis minestas Andreas uuesti.

Oh ma õnnetu, nelikümmend aastat olen Gesti meele ja keele heaks tööd teinud — aga lapsed ei tea kummagistgi midagi, ütles Dr. Hermann, kui pojale talumehega juttuajamisel wahelt rääkijats pidi olema.

Tihti toodi meile külaleiba ja muud kosti, sest et head lap- sed olime. Kõiki lubati meile, ainult mitte alkoholi, sest see on tihwt. Seepärast heidetakse kõit sisjetulnud kohwi ja theewee pu- delid kontrolli alla. Toapoišs kirjub pudeli oma kätte, fork pealt ära ja rüüpab. Soe kohwi maitseb hea — ta rüüpab weel ja annab siis Nidrusta kätte. „Ega uskuda wõi, mõni peenikene wiina jort. See rüüpab ja maigutab — ning mõlemapoolse arwami- se järele jõutakse wiimaks otsusele, et see kohwi ifka on. Too- dakse siis minu kätte. Maitsemisega on aga pool pudelisiisu ka- duma läinud. Jgatahes ei tee see wiga: efiteks, ma wõin jul- geste kohwi tarwitada, teades, et see tihwt ei ole ja teiseks, ega's temagi suu seinapragu pole. Mõnikord rändas ka mõni piem asi, nagu paberosi karp eht tubaka pakk toapoiši tasku ja see wiis seda enesega koju, kus rewideriti ja seda kahjuliku kraami ära häwitati.

Mulle tuli ifka rahkem kohapakkujaid, nii et sündsaks ar- wasin ümber kolida, armastusega nimelt. Margareta oli wäga armufade ja laia tahtmisega, nagu seda määratu armastajate hull tunnistas. Me läksime tuttipidi kokku ning ühel heal päewal tegi toapoišs wiisakalt uufe lahti ia ütles:

«Попелъ вонъ, домой!»

Ma kohkufin üsna ära, süda jäi seisma, suu lahti — ei mõistnud a ega o ütelda.

Seal asujawad minu kaaslasjed mu ümber, tõstiwad käte peale, karjufiwad hurra ning marjelaise helide saadetusel wiskafiwad mu ukselt wälja, uulitšale. Muist asju loobiti takka järele, muist jätšiwad, omale kristlikuks ärajagamiseks.

Pärast seletan Sulle armas Mats, juba kõiti juusõnal, kudas traadita telegraph töötas ja alikae kirjawahetus edenes. Seltšimehed, kes sinna jäiwad, mõtlewad tulewitus selle peale pa- tenti wõtta. Lähed see saladus aga enne kontorisje wõi Marga- reta kõrwa, siis on seltšimeeste mõte ja plaan nurjas.

Mõdmust jällenägemist ja kaisutamist neil päiwil ihaldab

Meie Mihkel.

Meie Matši wastus Mikhlile.

Waene Mihkel! — aga oh ei, ei ja tuhatorda ei! Sa õnnelik Mihkel! Sina elasid ju sooja ja paksu Margareta õrna hoole all. Ja paksu naesterahwa kaitjutused — no neist ma mõis- taks alles lugu pidada! — magus judin jootseb üle... Aga mina õnnetu, sain praegust kutse, wana tigeada tulehargi Toompea- lossi preili poolt — temale kawaleriks minna. Balu siis minu eest taewataati ja mõtle: Mis sellest wanast Matšil warju wõi tröbinast saab

Kurwalt termitades Sinu wäga õnnetu

Meie Mats.

Fühidelt ja õigelt.

Noorherra (teelt efsides). „Kuule külwanamees, kust peaseb Tallinna?“

„Aga pere õuest, kulla noorherra!“ wastas wanamees ja jammus edasi.

Gõnanärimised.

— Mees wõib tuhwlid jalas kanda, aga seal juures siiski ise tuhwli all olla.

— Kõik Hangud ei ole sõnniku ega ka heinatõstamise tarwis. — Znimene wõib wiltu waadata, ilma et tal filmas midagi wiga oleks.

— Msi wõib raske olla, eht ta küll margapuu otšas ühtigi ei kaalu.

— Mees wõib õllewaadi jämedune aga seal juures siiski peenikene telm olla.

B ü r o k r a t (uniselt): Rumal rahwas! Ei tea mis nad mõllawad ja lõugawad selle riigiwolikogu pärast. Mis meil nii wiga elada a—a puh!

Teated. Ustawuseta hallikatest saime kuulda, et uus riigiwolikogu warsti kokku kutsutakse ja enam laiali ei aetagi.

Kahtlastest hallikast kuulsime, et riigiduuma surmaluapäewaks kokku kutsutakse.

Ustawatest hallikatest kuulsime, et riigiwolikogu kokku ei kutsutagi.

Kindlast hallikasttea tati meile, et kaks kord kaks on — 4 kuud wangistust.

Ainus pääsetee.

- Miks te, isand Simson, nii nukker olete?
- Miks ma nukker ei peaks olema, minu majas on korter ära anda ja täna käis pristawi abiline seda vaatamas?
- Mis siis, ei meeldinud?
- Sest see õnnetus ongi, et meeldis. Waadake nüüd missugusesse seisukorda ma sattusin: ära anna korterit, siis paneb pahaks ja kakkab jonna ajama, aga kui annad, siis lähwad kõik elanikud minema. Ainukene pääsetee: panen kuulutuse lehte ja müüni maja esimesele soowijale ära.

Ajutise trükiwabaduse seaduse täiendus.

§ 00. Igaüks, kes ükskõik missuguse sõna kirjutab, langeb:

Kõige õiguste kautamisele ja sunnitööle mitte rohkem kuni 15 aastaks.

§ 000. Eesolewa paragrahwi esimeses ja teises punktis tähendatud kerged nuhtlused tõstetakse kõige kõrgema mõeduni, s. o. kuni wõllani, järgmistes süüd raskendawates juhtumistes:

1. Kui sõna ettemõeldud tahtmisega on kirjutatud.
2. Kui kirjutatud sõnas mässuline silp re leidub.
3. Kui isik, kes sõna kirjutab, intelligent, wõerast rahwusest ehk proletarlane on.

§ 0000. Kui tõeks tehakse, et sõna joobnud olekus, kuritahtluse kihutuse mõttes ehk ähwarduse tagajärjel on kirjutatud, siis langeb süüdlane:

Üksinda kinniistumisele ühest aastast 3 aasta ja 11 kuuni. § 0000000000000000. Kõik kurjategija juurest leitud sõnad, niisamati ka üksikud silbid ja tähed, wõetakse ära ja antakse prokuraturale lõunasöögiiks.

Kirikuherra: „Noh nüüd imet! kolmkümmend aastat olete abielus ja nüüd tahate lahutust!
 Targamae peremees: Õks prausti herra meelest see veel õlegi pikk küllalt.

Kulturakandjad.

Seledasti walgustatud saali kogub auuwäärilisi hallisi kogusid. Gaasitule walgulsel läigiwad nende nüed sabakimed ja kaalika, taolised paljad pead. Mõne küürus kogu liigub nagu küsimise märk läbi tooli ridade, teine tudisjeb jälle nagu aawaleht. Harwa paistab ka mõni noorem kogu silma. Esimeses reas istuwad nõnda nimetatud „lantrathid“ ja enam ehk vähem „suuremad isikud“ wiimastest ridadest paistawad ka mõned wiletjamas riietes isikud silma, kes auukartilikult ringi silmitsewad ja kohmetanult istuwad. On wanameelse partei koosolek ja harutakse täna walimise taktikat. Saalis walitseb hana waikus. Juhataja, kes oma kõnes partei wiimast lüüa jaami ei puuduta, maalib paari sõnaga toredaid, tulewiku plaanisid ja kutsub koosolijaid „kulturakandjaid“ ülesse ühel meelel töötama, et endid, oma haridust silmas pidades, wõidule katsuda uppitada, sest hariduse pävalt olla maailm. Waewalt on ta raswa läinud kogu kõnetoolilt kadunud, kui ta ajemele peenikeste kintsudega ja pikk nagu aiateiwast, mees astub. Pikalt ja laialt hakkab ta peale: jutustab peatiikitsid ajalooft, seaduse raamatust, kolab isegi kuu peal ringi ja wõtab wiimaks oma kõne järgmiste lausetesse kokku: Nii siis, kõrgesti auustatud herrad, on meil waja sõda pidada toore talupojaga ja harimata töölisega ning nad walimistel katsuda ära wõita, et ise oma kulturaga kogu riigi, kogu ilma ees ülesse astuda . . . Seks soowin ma, kõrgesti auustatud herrad, meie parteile õnne.“

Müriwewad kiiduawaldused: Paljad pead lainetawad

nagu rufis tuule käes ja jämedad, klapad wehivad nagu tuuleweski tüwad. Nüüd astub kõnetooli partei parem kõne mees. Nagu kits kanstlis paistab ta olema. Saalis walitseb hana waikus. Targant ridadest kostab kellegi mehine norstamine, kes wist partei roosilijest tulewikust und näeb.

„Kõrgesti auustatud herrad! . . .“
 Ahju juurest nurgast kostab müra. „Sõtta kutjun ma teid barbari, talupoja ja tööliste wastu, kes tahawad meid maha kõngata ajalooliselt aluselt, tahawad puruks tallata meie 700 aastase kulturatöö, tahawad . . .“ Müra ahju juures läheb suuremaks. Kõneleja sõnu pole enam kuulda. Muuwäärilised isandad

tõusewad ülesse ja waatawad huwitusega, kust see kära tuleb ja mis ta tähendab.

„Teie olete lurjus!“ mõirgab paksu kõhu ja punase näuga mees, nii et ila tilgad suust wälja lendawad.

„Palun mitte sõimata!“ müristab kõhu mees, kes ejiteks kõnet pidas, wastu ja tõmbab oma kõiõise rufika ähwardawalt wimma.

„Kuidas? Teie ähwardate mind! Mind? . . . Teie olete mäsaja, salakuulaja, prowokator, Gestlake . . .“

„Ja Teie olete ehk esimest ferti idiot!“

„Idiot? Mina? . . . Mina, kes ma kultura inimene olen, kellel oma 75.000 pangas seisab? . . . Teie ise olete idiot, sotfialist! . . .“

Nüüd sünnib midagi „kulturalist“: kõiõine rufikas tõuseb kõhu ja langeb rakfatasest wastu paljast pea lage. Paksud jalad tudisewad all ja raswane keha wajub nurka. Saalis kostawad kiitwad hüüded . . . kostawad laitwad, ässitawad sõimu sõnad. Kogu koosolek on nagu hunnide laager: kõiõendatakse, kõiõratsetakse ja wibutatakse rufikaid. „Prowokator“ wiskab „kultura inimesele“ nimekaardi näkku ja läheb ärritatult wälja, ka paks läheb warsti minema. Saal lainetab . . . Arutatakse sündinud juhtumist, kahetsetakse, et wastases nii ruttu lahku läkijwad ja awaldatakse soowi jälle karwupidi kokku minna . . . Juhataja kell kõlises nagu efsjinud heal kõrbes ja alles pikkema aja järele wõib partei parem kõnemees oma kõnet kultura kandjatele edasi jättata.

Tnimese kehaosad ja nende otstarbe.

Stsaesine on pilvitamiseks ja vastu müüri jooksmiseks loodud.

Silmad: tulelöömiseks, läbi viie sõrme vahtimiseks, luuramiseks, põrmitamiseks, pöörlemiseks, siisetorkamiseks, vastujulgamiseks, kirjaks minemiseks ja pungis olemiseks; naisterahwal peale selle veel juguliseks otstarbeks.

Kulmud: fortsutamiseks, filmapilgutamiseks, et mõnikord teist filma kinni pigistada, ja ajutisele ja igavesele unele langemisel filmamuna katta.

Silmalaud on sellepärast loodud, et alumised kulmud puuduvad.

Nina: nipsutegemiseks, näpistamiseks, punetamiseks, norstamiseks, nuusutamiseks, nuuskimiseks, nuuskamiseks ja pühkimiseks, aevastamiseks, püstitõstmiseks, sinna toppimiseks, kuhu tarwis pole ja leivahaisu tundmiseks.

Huuled või moka: toruleajamiseks, hobusejundimiseks, koerakutsumiseks, mujutamiseks ja piibupoppimiseks.

Hambad: walutamiseks, wäljatõmbamiseks, hirwitamiseks, ireweleajamiseks ja warnapanemiseks.

Suu ja lõuad: lõugutamiseks, hirnumiseks, aukumiseks, aigutamiseks ja õgimiseks.

Lõug: näpistamiseks ja tuetamiseks.

Keel: peksmiseks, libistamiseks, mõtetepeitmiseks, pealekaebamiseks ja tohtrile näitamiseks.

Kõri: loputamiseks, kuugistamiseks, röökimiseks ja juremise juures korisemiseks.

Paleid või põsed: pealtpoolt — löömiseks ja wärwimiseks, seespoolt tubakahoidmiseks.

Kulal: sügamiseks ja tuklassaamamiseks.

Jhukarwad: püstitõusmiseks.

Juukse: karwakittumiseks ja filitamiseks, parufate ja uurikettide tegemiseks.

Kõrwad: lopsudeks, uugamiseks, fiktiajamiseks, salajutukuulamiseks; ka võib nende taha, kust mõnel märg on, mõndagi mälestuseks kirjutada.

Pea: pejemiseks, purjutamiseks, parandamiseks, ümberkäimiseks, kautamiseks, raputamiseks ja osalt mahalöömiseks.

Kael: kaelapealeandmiseks, kandmiseks, (perekonda j. m.), kaelalangemiseks (ükskõik kellele) ja ülespoomiseks.

Käed: wäljasirutamiseks, üksteise pejemiseks, löömiseks, käelöömiseks, rütkasseajamiseks wehklemiseks, roojastamiseks ja käpuliikimiseks.

Käerandmed: kinnihõõrumiseks, käewõru- ja raudadekandmiseks.

Küünar- ja sõrmed: tõukamiseks ja tuffumiseks.

Sõrmed: näppamiseks, näppimiseks ja noppimiseks.

Küüned: püstiajamiseks.

Pihupeja: platsutamiseks.

Kujikas: digufemõistmiseks.

Silad: kehitamiseks.

Pikanäpumehed peawad koosolekut.

Küll see on paras aeg, et meiegi nüüd ametiühisuse asutame ja endid oma aatwendadega ühendame.

Turi: raputamiseks.

Ninnad: koputamiseks, kuulamiseks, rögifemiseks, naisterahwa juures veel surumiseks ja forsetitaimiseks.

Kopsud: ähkimiseks, ohkimiseks ja äramädanemiseks.

Süda: pööritamiseks, täistulemiseks ja wihakandmiseks.

Kõht: nuumamiseks, lahti- ja kinniõlemiseks.

Selg: küürutamiseks ja õnnatumate sõprade poole pööramiseks.

Nahk (teatud kohtades): parkimiseks.

Jalad: tantsumiseks (muidugi igauhe pilli järel), vastu maad löömiseks, mattamiseks, putkamiseks ja lonkamiseks.

Koiwad: wäljasirutamiseks.

Kintsud (suurtel faksitel): kaapamiseks.

Põlwi tarwitatakse siis, kui kui teiselt midagi õige alandlikult soowitakse, kuna teine oma poolt neid alandliku soowija wäljawiskamiseks tarwitab.

Jalakanad: wälkumiseks.

Warwad: juha ja saapa seest wäljapaistmiseks, konnafilmade kasvatamiseks.

Peale selle on veel **w**eri: ärawalamiseks, aadri- ja kupulastmiseks, keemiseks, tarretamiseks, weriworstitegemiseks; tarwitati enne väga palju ka romaanide tegemiseks, kuna uuemal ajal sellega sagedasti uulitsaid fastetakse.

Seisuse järele.

Proua (tohtrile): Need on ju samad pillid, mis teie mineval nädalil minu köögitõdrukule määrasite. Ma pean tõsiselt paluma, et minu ja teenijate wahel wahet peaksite.

Põllu Peetri poeg: „Tulin ütleva, et meie Jaan eile õhtul ära suri.“
 Pastor (kirjutab raamatusse ja lausub lõpuks): „Juba tal oli ka aastaid nähtud küllalt.“
 P. poeg: „Ega nüüd ometi, prausti herra, wast ikka kewadel kaerakülwi ajal sündis.“
 Pastor: „Kuida, sinu isa isa?“
 P. poeg: „Ei, waid minu poeg.“
 Pastor: „No miks nad siis järgimööda ei sure.“

Ühe mütsi alla!

Kõik rahwas ühe mütsi alla,
 Nii karijutakse alati —
 Te koguge, teil hea seal olla
 Ei ole karta midagi.

Jah, tõsi on, et ühenduses
 Suur hulk saab seltsis tugewaks.
 Kuid pettus „ühe mütsi“ usus
 Jääb wistist tagajärjetaks.

Sest ühel peal üksainus mõte
 Ja ühel mütsil ainus meel,

Kuid hulga käes üks ettevõtte
 Saab sada tarkust juurde weel.

Kui pea on üks, siis ühel ropsul
 Wõib seda maha raiuda
 Ja ainust mütsi ainsal lopsul
 Wõib peast maha winnata.

Tohter ja sõjamees.

Tohter: „Kuulge, herra kapten! Mis tund-
 mus teil oli, kui esimese inimese tapsite.“
 Kapten: „Ei midagi iseäralist. Aga teil?“

Ajakohane.

Amerika ajakirjanik oli meie maal käimas. Teda kutsuti poliitseisje.

Poliitseiülem: Teie ei tohi meie maal olla.

Reisija: Misoo, siis pean wiist ära reisima.

Ülem: Kas teil selleks lubakiri on?

Reisija: Ei ole.

Ülemus: Siis teie ei saa minna. Unname teile 14 tundi aega järelemõtlemiseks, mis tahate teha.

Moonaka taskukell.

Teomees Juhan on linna tulnud ja waa- tab tornikella mis aeg on ja siis silmitseb oma, mis weerand tunni järele käib.

— Mis nüüd moonamehe kell, linnafakste kella wastas, mõtleb wanamees ja astub edasi.

Kriitlik jautamine.

Sulgus, kes päewa läbi on söömata rännanud, saab saab õhtul teise teekäijaga toflu. Ta wõtab sellest kinni ja ütleb:

— Jautame nüüd, külamees, kõik kriitlikult ühe- taja, mis meil on.

— Jautame kohe, minul ei ole midagi, wastab teine suure waimustusega.

Kasulik läbikatsumine.

Kui Rõwepa Wiif pijut jommis oli siis proo- wis ta tuleiiktsid, et kindel wõiks olla, mis sugusega tuld saab ja mis sugusega mitte. Ta wõtab toosist tikk ükshaawal ja tõmbab. Kui tikk ei sütti, wistab ta jelle ära ja ümises pahaselt: „praak.“ Aga igatihe, mis põlema hakkab, pistab Wiif rahulolles toosi tagasi ja kiidab: „See on hea tikk.“

Uus matusemaa.

Siinmaal tõusis ühes kihelkonnas nurin furnuaia üle, et see madalal wesisel maal oli. Nii oli kulukas ja inimesed ei tahtnud nõusse hakata. Wiimaks tõu- sis üks taatidest püsti ja lausus:

— Aga mõelge, armsad inimesed, kui ülestõus- mised wõiwad tulab. Waia wõiwad olla wana hõõrseid jätta, kui kõik inimesed juba walgeis riidis lähewad. Tarwis on kuuwem matusemaa murekõjeda.

See aitas, kohe oliwad kõik nõuus.

Käib ja kukub.

Radaka küla sulased kauplewad Taiturul taskukellafid.

— „Mitme kiwi peal see uur sul ka käib“

— Küll se käib kas wõi sauna kerisel.

Meie lapsed.

J s a: „Juku, kas sa nägid seal elewanti, kes nii targaks oli õpetatud, et ta ise pudeli korgi pealt ära wõttis ja pudeli tüjaks jõi?“

J u k u: „Kui ta muud midagi teha ei mõista, kui seda, siis ei ole ta weel kellegi tark: seda oskad ju sinagi ka teha.“

Rah, El.

Walesti aru saanud.

P r o u a (uuele tüdrukule): „Mina tahan sulle kohe alguses ütelda, et kui sul peigmeest on, siis siia minu juurde ei tohi ta kunagi tulla.“

T ü d r u k: „Ah, mina tunnen oma Kustawit, tema on mulle truu ja ei tahagi kellegi teise juurde minna.“

... Rahwa sekka tulised maod ja nemad hammustasiwad rahwast ja palju rahwast suri Maarjamaal.

Ja waata siis tegi aadel ühe wask mao, kelle nimi oli konstitutsioonella, mis on lühendatult: nella. Ja nemad andsiwad selle nella Pikwitsa kätte, et see teda pidi ülendama, otsekui Mooses ühe ussi kõrbes on ülendanud ja see sündis nii. Nüüd tegi Pikwits oma suu lahti ja ütles rahwa wastu: See peab sündima, et igaüks kes selle mao peale waatab — peab wigata jääma.

Wiisakuseta jaotamine.

„Küll aeg kulub!“ öhkab isand Anderson. „Ma olen nüüd kümme aastad abielus. Minu ja naese wanus kokku on 70

aastat. Arwa üles, kuidas see summa meie mõlema kohta jagada tuleb?

— Su naene on seitse ja sina ise null.

Auusus ja õigus.

Persia muinasjutt.

Auusus, õigus kahkesti
Kõndisivad kurval meelel,
Õtjõivad ulualust.

Keski neid ei võtnud vastu,
Kusgi neil' ei antud kohta,
Igalt poolt neid aeti välja.

Maal uräänik küsis passi,
Rahlustades, ähwardades
Mõlemaid ta ajas ära.

Linnawahid, korrawahid
Kirudes neid kihutasid
Uulitsatelt minema.

Waimulikud ametnikud
Trööstides ja manitsedes
Warsti selja pöörasivad.

Ilmalikud ametnikud
Kortsuskulmul kurjustades
Seadusega ähwardasid.

Rahamehed, ärimehed
Ilma jutu ajamata
Uksest välja wiskasivad.

Adwokatid hirwitades,
Õpetlased rahulikult
Ukse poole näitasivad.

Ujalehetoimetajad
Kärjumatalt käsijõwad
Paberite korwi minna.

Mõisaherra ägedasti
Oma kurja koerakarja
Nende peale ässitas.

Külamees ei tohtinud anda
Õigusele, auusele
Oma talus ulualust.

Linnatöölisi nõndaajama
Rasked ajad araks tegid:
Kartis läbiõimist.

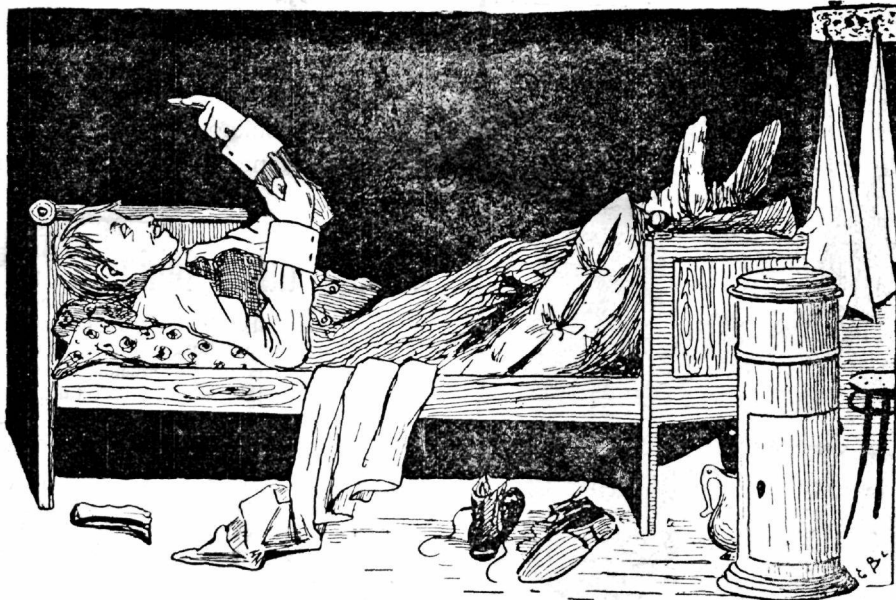
Õigus, auusus lootufeta
Nutral meelel, norgus peaga
Õtjõivad ulualust.

Wiimaks feltjiliste kaskel
Kroonu korteris neid nähti
Läbi trelli välja waatma.

Mürgloja.

Peale teatri õhtut „Estonias.“

Tegelane: Pagana pihta, küll läks hästi ja kui toredas meeleolus ma praegust veel pole. Suurepäraline! . . .

lem preester ja kõrtsid.

dis et nõupidamise alla tuli kõrtside eesõiguse ära võtmine wariseeride [see on ära seletud junkrud] käest. Aga waata kõik rahwa wanemad, kirjatundjad ja tõlnerid sõitlesiwad kui üksmees sellesinatse wariseeride eesõiguse wastu. Aga nüüd tõusiwad kõik wariseerid, kes kojasa oliwad, üles ja ütlesid: see ei sünni mitte, et meil seesinane eesõigus ilma tasuta ära wõetakse. Aga kõik rahwa wanemad, kirjatundjad ja tõlnerid sõitlesiwad ka üpris sellesinatse tasumaksu wastu. Ja waata, nüüd sai ülempreester täis püha wiha, käristas oma mantli lõhki, tegi oma suu lahti ja ütles: Teie roojased! Aga häda, häda teile teie rah-

wa wanemad, kirjatundjad ja tõlnerid, teie salalikud. Teie tahate kõrtsid kinni panna inimeste eest. Sest teie ei lähe ise sinna sisse ega lase teisi sinna minna. Sest misga rõemustad waene oma hinge kui ta wiina ei saaks? Häda, häda teile, teie sõgedad, kes teie ei taha teps maksta sellesinatse eesõiguse ärawõtmise eest. Sest misga saawad junkrud omale niikõrged sissetulekud, — kui ueil kõrtside eesõigust ei oleks? See sinane eesõigus peab neile jääma, aga kui see sünnib, et see mitte ei järe, siis peate selle eest maksma. Aga kui teie kummatagi ei tee, siis teadke teie wihasemate madude sugu, kuidas saate teie meie wiha eest ärapõneda. A m e n.

Aga nüüd tõusiwad rahwawanemad, kirjatundjad ja tõlnerid üles ja ütlesiwad: Sina ülempreester oled maa sool; aga kui sool tuimaks saab misga peab seda soolaseks tehtama, see ei kõlba enam kuhugi kui wälja wisata ja inimestest ära sõtkuda jalgadega.

Ettewaatlük Juku.

Minul on küll paha meel, et pean sinu suu ja nina moosiga punaseks wärwima, aga ei saa parata nõnda langeks kahtlus minu peale, ütles wäike Juku kassile, kui tühja moosipurgi riulile pani.

Mõisa töö
 Orja töö
 Oli Madisel
 Mariel.
 Madis nüüd wõllas,
 Lapsukene haige —
 Waene Marie, kui abita nüüd sa.

Edisoni uuem leidus.

Aja nõudmistest kõnel-
 dakse ühtelugu ja kõige-
 keerulisemad eluküsimised
 on otsustamise all. Igaühel on omasugused rohud ja reseptid
 ühiskondliste mädapaisete parandamiseks. Aga just nende
 abinõude rohkus on põhjuseks, et suurem hulk tegelikus
 elus katsumata jääwad, keegi ei taha muudest kui oma soo-
 witatud abinõudest kuuldagi. Nüüd on ometi Amerika suur-
 leidja Edison oma tähelepanemist siia poole pööranud ja
 masina välja mõelnud, mille tähtsus nüüdsetes oludes mää-
 ratu on. See käib iseäranis walimiste wõitluse kohta. Wali-
 mistel katsuwad kõik erakonnad jõudu. Mehi on ringi ränd-
 damas ja agiteerimas. Igaüks soowitab oma programmi. See
 kõik nõuab tugewaid närwisid ja suurt rahakotti aga nüüd
 wõib selle kõik Edisoni uue leidusega üle lüüa.

Nagu teada, on Edison juba waremalt niisuguse hiigla
 fonografi ehitanud, mille hääl wersta maa peale nii hästi kos-
 tab, et igast sõnast aru saab. Nüüd on ta selle wärgi kuu-
 lipritsiga ehitud soomusautomobiliga ühendanud. Ei ole muud
 waja kui erakonna peakihutaja ütleb oma walitud wõimusõ-
 nad fonografi sisse ära, mehaniker astub automobiliesse ja lä-
 heb sõitma, kus juures masina kõnelema laseb. Kuuljatest
 ei saaks puudus olema. Selle leiduse kasulistest külgedest
 on iseäranis tähele panna, et ta ei kohku, kui „maha“ hüü-
 takse ehk wilistatakse, niisama wähe kardab ta rewolwrit,
 sest et ta kuulipritsidega kaitstud on. Ei wõi seda abinõu
 meievi oludes soowitamata jätta. See erakond, kes Fenelese
 kõige esimeseks niisuguse nõutab, see wõidab eesolewatel wal-
 limistel tingimata.

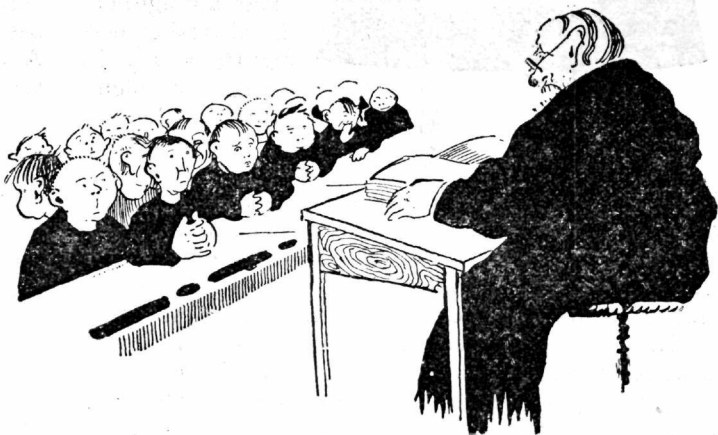
Rahu kohtus.

K o h t u n i k (tunnistajalt): „Mis mees sa oled?“

T u n n i s t a j a (joobnud olekus): „Mis sa sest küsid,
 mis mees ma olen? Ma ei küsi su käest ühti, mis mees sa
 oled“.

Rah. El.

Koolis.

U s u õ p e t u s e t u n n i l: Paul Peterson, sina oled nii
 wallatu. Sinul on küll päris jumalakartmata kodu. Kas tead, kas
 su isa kardab ka Jumalät?

P a u l: Küll ta ikka wist kardab, pühapäewal käib ikka met-
 sas püss kaenlas.

Rauakauplusesse tuleb mees ja palub rewolwrisi näidata.
 Kui ta kohase leidnud, küsib siis:

— Kui palju see Browning maksab?

— Kaks-kümmendkaheksa rubla.

— See on häbemata nülginine. Nii palju ei wõi keegi
 maksta.

— Wõtke nõör, see on odawam, tähendab kaupmees
 sõbralikult.

Jõulu öö 1905.

Püha öö

Jõulu öö

Kõik on maas

Rahu sees

Madis wõllas ja Mariel haige lapsuke
 põlwede peal,

Maga sa wäetike weel.

Raske öö

Rahutu öö

Tulekene

Segane

Wilgub wähe ja kustub pea

Pimedus pilta toob terve rea

Läbi walwaja Marie pea.

Kohtus.

Kohtunik: Tunnistaja Peterson!
Kaabealune: Siin!
Kohtunik: Hea küll. Enne tunnistust wannutan ma teid ära. „Käed üles!“

Salmitaguja.

Kas tunned meest kes õhtu hilja
Weel laua ääres higistab
Ja wäsimatalt waimuwilja
Postpaberile paigutab.

Kas tunned, meest kes tõmbab kella
Kus ajalehe toimetus —
Kuid lootuseta astub välja —
Käes waene waimusünnitus.

Kas tunned meest, kes kopik naelast
Sai poodis „luuletuste“ eest.
Nüüd rõõmus meel tal omast waewast
Ja tänab heldet poemeest.

Armastuse jutt.

Wäikene kahekõne.

Hans: „Sina ei anna mulle siis kõigewähematgi lootust, Emilie.“
Emilie: „Ei, seda ma ei wõi. Mina pean sinust ja sinu sõbrusest palju lugu, aga niipalju ma sind ei armasta, et abielusse wõiksin astuda. Sellepärast teeksin kõige õigemine, kui ükskeist jumalaga jätaksin.“

Hans (kibedasti): „See on juba teine lõök, mis ma tänna pean kandma. Hommikul wast sain õnu surma üle telegrammi ja nüüd sinult —“

Emilie: „Ah! Mis sa ütled, Hans! Ma tunnen su kurbtust kaasa, ütles, kas ta oli — —“

Hans: „Ei, kaua haige ta ei olnud, waewalt paar päewa.“

Emilie: „Seda ma tean, aga ma tahtsin teada, kas tal — —“

Hans: „Kas tal ka valu oli? Ei, ta on waikselt ja rahulikult surnud. Aga siiski on surmasõnum mind väga kurwastanud.“

Emilie (kannatamatult): „No seda ma mõistan! Aga kas ta ka midagi waranduse järele jättis, tahtsin küsida?“

Hans: „Wähemalt 100,000 rbl. kui mitte enam.“

Emilie (hingepidades): „Ja kes selle pärib?“

Hans: „Muidugi mina. Lähemaid sugulasi temal ei ole. Ja mina teadsin juba ammu, et ta on oma waranduse testamendis minule määranud.“

Emilie: „Mu sõber, mina saan väga hästi aru, kui kahju on niisugust tubli sugulast kautada.“

Hans: „Jah, tõesti! Aga seda jaksaksin ma siiski kanda, kui mitte sinu külm põlgamine ei oleks minu südant purustanud.“

Emilie (äkitselt otsustawalt): „Armas Hans, nii pahasti ma sellega ei mõtelnudgi. Tahtsin sinuga ainult naljatada, minu oma armas, rumal poiss! Mina pean sinust palju lugu, sellest oled ometi aru saanud — mina ei igatse midagi nii väga kui sinu omaks saada.“

Hans: „Kas ma unes näen, wõi —“

Emilie: „Ei Hans, sina ei näe unes. Wõta mind, Sinu oma ma olen.“ (Hakkab Hausu kaela ja suudleb tuiselt).

Hans: „Ah, kuda sa mind õnnelikuks teed, minu armas! Mis hoolin ma enam muust, kui sinu enesele saan! Raha minu kas wõi põrgusse.“

Emilie (ehmatates): „Mis sa mõtled, — mis see tähendab?“

Hans: „Jaa, kuule, minu õnu oli naistewihkaja wana poiss, ja ta on oma waranduse minule määranud selle tingimisega, et ma abielusse ei heidaks. See on küll hull, aga kui mul tema wiletsa raha ja sinu wahel walida on, siis ei kahtle ma põrmugi. Selle wastu koguni on mul suur rõõm sulle näidata, kui väga ma sind armastan, et selle wiletsa waranduse armastuse altarile ohwerdan ja sinu kosin, sellest meeletumast testamendist hoolimata. Oled sa sellepolest minuga ühes nõuus, Emilie.“

Emilie (pika waitoleku järele): „Siieti ütelda, armas Hans, pean ma sinust selleks liiga palju lugu, et seda sulle lubada wõiksin, minu pärast niipalju ohwerdada. Sellepärast teeme kõige paremine, kui ükskeist jumalaga jätame ja meie unistused — armastusest ja õnnest — unustame.“

Küsimised ja kostused.

Mikspärast naisterahwad mehele minnes oma endise nime ära kautawad,
Sellepärast, et neil muud midagi enami kautada pole.

Mis teeb wares siis, kui ta 3 aastat wanaks saab?

Algab neljat aastat.

Kolm inimest istusiwad ja hakkasiwad mängima. Nendel oli 1 r. 50 k. raha; kui nad mängimise lõpetasiwad, siis oli nendel aga 11 r. 50 k. Kust nad selle raha wõtsiwad, kuna mängimisest peale nende kolme enam keegi osa ei wõtnud?

Nad oliwad muusikandid ja saiwad mängimise eest 10 rubla.

Neljahingeline perekond — isa pojaga ja ema tütreaga — istus lõunalauda. Pärast lõunat tõendas poeg oma tutawatele, et neid 14 inimest oli. Kuda see wõimalik oli?

Poiss oli suur waleworst ja luisikas ka selgikorral.

Kullasepa akna taga.

„Waata Paul, kui toredad ehted ja kiwid, nii et silmade peale hakkawad kohe.“

Lähme edasi, Mari, sul on nõrgad silmad.

Professor: Sarnase wihma käes pole ka wihmawarjust midagi kasu!

Kuu ülewaade ja uuemad sõnumid sündinud asjust.

Tallinnast. Pärnu maantee äärsete majade omakindudel (mitte köitidel) lõiwad südamed sees ärdaks, kui nägimad, et hoburaudtee teenijad igapäew, olgu ilm soe ehk külm, wäljas peawad olema. Seepärast korjavad nad talwetulekul allkirju ja tahawad siis linnawalitsust paluda, et ta talweks tee finni paneks sest raudtee teenijad wõiwad parema meelega kodus külmas toas istuda ja — ja näljakappa imeda.

Wõifiktult. Walla wolikogu tegi neil päiwil eneskuulmata ja järeltegemata otsuse: wallakoolimaja klassitua pesemiseks wallakasjast mitte kopikatti anda ja eiseks, koolimeister ei tohi ainuühtlasi last pörandat pesema sundida. Ühtlasi on see ka ülesleidus: kui ehk koolimeister ise pörandat pesema hakkab, siis õpib ta äraunustatud kummarbamise ja wallajade kintsu kaapamise kunsti kätte. Kas uue leiduse peale patenti ka wõetakse, on teadmata.

Kilplast. Parlament oli koos. Mõisnikud seisimad hoolega oma kasude eest, et wanad eesõigused alles jäägu. Talupoja saadikud nõudsiwad et mõisnikkude eesõigused talupoegadele antagu. Ametnikud nõudsiwad, et kõik mis ametnikkudesse puutub, päris wana wiisi jäägu. Kõige suurema trumbi pani advokatide saadik, kes nõudis, et advokatide kasud selle läbi koitstud olgu, et rahwa keeles kohtu pidamine ära keelatagu. Kes siis enam iga tühja asja pärast advokati tarwitab, kui igäüks ise kohtu keelt mõistab. Poolel advokatid jääsiwad nälgja.

Wigalast. Rahekorndne streik. Weisejootmise august tehti ennemuiste Naba koolimajale kaew. Kuival ajal läheb kaew nagu wana puutõrs riffe, ei kanna ega anna enam wett. Kaew streigib. Koolmeister, kes waremalt koolitöö kõrwal ka weewedaja ametit pidas ning weewaadi turjal ratsutades lõbutses, ütles tänawu weewedamise ameti üles. Ka streigib. Nüüd kuulatakse „maatarka“, kes weesoonegi tunneb, et see wee tupp nõiduks, sest et hea kaewu tegemise mõtte peale pole kümnel aastal weel tulnud. Kunstimehed, kellel tarwilikud turnistused ette näidata, andku endid herra Mälupeale üles.

Mõifalt. Mõisa wabriku omanik, kes oma töölilistele armsaks meelelahutuseks „Baltische Porti“ ja „Walguse“ tellis, on nüüd otsusele jõudnud, et wäike Walgus pimedas paista ei suuda ja pani sellepärast „Hamaa“ ta ajemele „hülgamma;“ jelle wärw on ehk pimedusega rohkem kokkukõlas. Töölised mõtlewad omanikule tänu awaldada, sest nad olla nüüd selle muudatuse läbi wihma käest räästa alla sattunud.

Kodumaalt. Suurkohapidajad soowitawad wäikekohapidajatele riigiwolikogu saadikuks gramofoni saata. Nõudid tellitagu Peterburist, ministeriumi kantseleist. Nii ei olla karta, et siis nende saadik (see on gramofon) kudagi kohtulikule wastutusele wõetakse. Wäikekohapidajad kardawad, et see healeтору wast Noa aegne on.

— Soorokunni kojameesteks palgatakse niijuguseid isikuid, kellel laiemaad luuad ja harulijemad ahjuargid on ning kiiude wastu armastust üles näitawad. Muude sõjariistade kaudmine on keelatud, sest et . . . noh, rääkimine hõbe, waikimine kuld.

— Armsaks õpetuseks wäike põllupidajatele: Kui mõisnik Jüripäewal teid kohast wälja wiskab, siis tänage teda lahke teenäitamise eest ja maksge tulewa aasta rent ette ära.

— Kui keegi ennast täis joob ja uulitsjal tuigerdab, siis wiidakse teda politseisse. Kui ta aga ütleb: ma wõikoterin monopoli, siis pistetakse teda jällegi pogrissi ja jüüdistakse § 129 põhjal. Nii ehk naa!

— Tagurluse walla mehed saiwad tihti tuhalabida walitsust maitseada. Kui mehed selle wastu protesteerisiwad, siis wastasiwad naesed, et neil küll wallamajas heale õigust ei ole, aga kodus „wõtawad“ nad sellekohase manifesti ise, nagu proletariat minewal sügisel. Aga kui sõja seadus wälja kuulutatakse?

Lätimaalt. Ühes talwe tulekuga hakkawad strahnikudel kursused peale, kus neile jalajälgede tundmist õpetatakse. Et neil peenike haifutundmine puutub, siis ei suuda nad metsas lume peal wahet teha, kumb „metsawenna“ ehk mõisametawahi jälg on.

Narwast. Põhja jäämere reisiijate tähelepanemist tõmbab Narwa linn oma peale: seal on põhjanael ilmunud. On loota, et peagi ka põhjanaba sinna ilmub. Nii ei pruugi seda enam kaugelt põhjast otsida, waid oma külje alt, kuhu Baltimaal elamise ärakeelu puhul wäga hõlpsasti sattuda wõib.

Wõrust. Ilma koolirahata, ainult „armust“ wõetakse tütarlaste kooli „rumala talumatti lapsi“ wastu. Selle eest on ainult tarwis maale kord suud anda. Selle sõnume juures ei pruugi kahkleda, sest et see teade on Jumalale pühitsetud suu läbi saadud, kes ometi ei wõi luisata ega asjata juurusteleada. Kõõmustaw sõnum lastewanematele, kes siamaani sakstega ühe wõrra on pidanud kooliraha maksma.

Kuresaarest, Terwist Kuresaarest.

Saapfalu-raudteekt. Kubu ilma kasukata ei kõlba. Kaks kooliõpetajat oliwad II klassi woteruumi läinud ja kõnelesiwad seal puljast eestikeekt. Seda kuuldes sai keegi suure kasukaga mõisnik tõbe, mis kangete fram-pidega algas ja siputamijega lõppes. Mõisnik käskis jaa-maulemat neid kahte meest wälja wisata, sest neil ep olla suuri kasukaid. Jaamaülema aga arwas, et nad kui korralikult riides mehed edasi wõiwad jääda, sest olla ka selleks ruumi küllalt ja ruumi puudusel wõida ta ise kasuka seljast ära wõtta.

Väaumaalt. Kirikherra von X. Y. Z. W. W. põeb punase haigust. Kõik mis punane — see huwitab teda, olgu see tüdrukute juukse palmik ehk poiste kaes-laside. Pühapäiwiti waritsseb ta kiriku kõrwal ja pärib mõõdamineja kirikulise käest, miks see punast slipu kumab. Randja aga arwab, et Wenemaal wärwibadust weel niipalju ei ole kitsendatud, et kiriku kantli riie, mis weri punane on, ära oleks keelatud, seepärast meeldida temale oma kiriku wärw kõige rohkem.

Selsingist. Wilde walmistab uut hirmus põnewat juttu. „Matšil“ on aga korda läinud jutu lõppu teada saada ja toome siin oma lugejatele juba ette teada.

Jutt lõpeb sellega, et noormees oma palavasti armastatud neiu ees põlvili lafeb ja tema kätt ja südant palub. Seal juures kattewad temal aga õnnetumal kombel mõlemad püksid trakkid ja nüüd ei julge ta kuidagi enam ülesse tõusta, ehk neiu küll jaatama wastuse on andnud.

Selsingist. Rõõmustawaks uue aja märgiks kir-

jutawad Soome lehed, et nüüdne kindralkuberner senator Anteli matuse ajal rahwa hulgas Nikolai kirikus käis. Astunud mees rahulikult tõlast välja, käinud kirikus ja käinud pärast niisama rahulikult ja kartmata jälle tõlda tagasi. — Millal mõistime Wenemaalt niisuguse sõnumi tuua?

Ütles. — Just niisamasugune pilt kui „Maer ja lõbu“ sees, ütles joodik, kui pori jeeft üles tõusis.

— Ennäh! pagari isanda heldust, ütles wanaeit, kui leiwa jeeft laba finda leidis.

— Mati pean mina oma pead parandama, ütles joodik, kui ta jälle „täis“ oli.

— Ennem laguneb meie ministerium kui need jaapad ütles kingsepp kui ta näht talla ajemel papist pani.

— Keeruline nagu mustlase walu tants, ütles Miskel, kui ta waltimise seadust luges.

— Tige nagu teisepere Triinu, ütles wanamees, kui linnawahi käst sõimata sai.

— Rewadine laps, ega ta ifka poleks kaua elanud, ütles Hans abikaasale endi lapse hana juures trööstimalt.

— Sa oled pime kui walitus, ütles ema Jufule, kui Juku peaga wastu ahju jooksis.

— Küll on luuletamine raske, ütles maja perenaine, kui ta terve maja täie naisi oli läbi sõimanud.

— Olen mina ise siis see kõige suurem kutsikas, ütles „Tooruse“ toimetaja „Meie Matsist“ oma pilti waadates.

— „Samaal“ teenisin sakju aga tont teab keda ma „Uue Wirumaal“ teenima pean, ütles kirjanik kui „Uue Wirulase“ juurde kolis.

— Meie lehe siht kujuneb selle järele, kes aga selleks korjaks pükile juhtub, ütles „Sõnumite“ toimetaja kui partei wärwi küsiti.

— Tõuse wanamoor heaga üles ja wõta tuld, enne kui sul lugu pahaks läheb, ütles Tommi Jüri, kui purjus peaga sealanta sattus.

— Juba „tuuma“ on jälle koos, ütles Mäetja Mart, kui pühapäewa õhtupoole küla kõrtsi naabrite jekka astus.

— Simul on pörgus pehme elu, ütles kurat masinistile.

— Klassiwahed peawad selged olema, ütles Kure kõrtsimees, kui töömehi jakjakambri ufje pealt tagasi tõrjus.

— Salomoni õpetuse sõnad, ütles Kuku Kadri, kui mõija kõrtsi silti luges.

— Küll oli kampmanni nahatäis, ütles mees peale ihumuhitlust.

— Oleks meil wiimsel kohtupäewal ka niisugune kaitsja, ütles mässumees peale Sokolowi kaitsjekõnet.

— Küll need raamatukauplejad tüsawad. Ammugi saatfin post kaardi ja tellisin 3 kop. kalendri, ei tule ega tule, ütles üks küllamees.

Jah, jah.

Jüri: Wana Johanson on ju sinu kaugeft sugulane.
Tõnu: On küll, ja tuda rikkamaks ta saab, seda kauge-
maks läheb.

Nagu. Lahjad nagu Niiluse lehmad, ütles talumees „Sõnumete“ liisast naljasid waadates.

— Kas tul on pöörnud, kas ajad hakkawad muutuma, küsis keegi teise käest, kes ilmanäitajat „Mega“ luges.

— Waat kus pundi mees, ütles üks sorokohwka pu-
nase pea peale näidates.

Kohtuurija: Teie ajakiri on õige terow.

Pillehetoimetaja: Wäga rõemustaw.

Kohtuurija: Teil on selleks wähe asja. Kas Teil on 10 000 rubla?

Pil telehetoimetaja: (tahwatades): Ei ole.

Kohtuurija: Kas Teie leht läheb hästi?

Pillehetoimetaja: Jah, ei wõi nuriseda, tellimisi tuleb igapäew, üksikuid numbrid läheb kaunis palju.

Kohtuurija: Siis korjate weel mõnt aeg raha.

Hea koer.

— Kas see koer on hea õue koer?

— Ei ole.

— Karjakoer siis?

— Ei.

— Linnukoer?

— Ei.

— Oskab ta siis tarfu tempa teha.

— Ei oska.

— Kõh, mis tarwis teda siis peate.

— Muuhinna saamiseks näitusel.

Kirjawastused.

— Peaparandaja N. W. Soowime teile õige ti-
hedat peaparandamist, et siis jälle meie apteeki tuleksite.

— Karuohakas. Kõik liiga magedad ja ammugi
tuntud naljad. Jääwad sinna, kuhu paljugi jääb.

B. S. Baberikowi.

N. K. Niisamati.

P. K. Teised läksiwad, pildid mitte.

Alahchemüüjatele poistele paneb „Meie
Matsi“ toimetuse tänawu ühise j d u l u p u u toime. Üles-
kirjutamine osawõtjatele 8. ja 9. detf. Suure Arewjemi
nol. nr 10.

Wirulase teisukoht erakondade asjus. („Uus Wirulane“ waata nr. 9—17).

Eduerakonnal kõrvalt kiini, miks ta püüab eestlaste klassiwahesid warjata ja sotsialdemokraatiale notiga pähe, miks ta õpetab, et meil klassiwahesid on.

Meie kuulutame selleläbi, et oleme endisesse „TEATAJA“ ruumidesse nüüd kosjakuntori abielu mõiste reostamiseks awanud. Kuntor töötab kõige uuema sistemi järele, nagu: seab kõiksugu pööraseid kosjakuulutusi kokku, nimelt niisuguseid, et Maksim Gorkij Nastjagi neid lugedes päris häbelikult punastab, ja kui mõne isanda tibukene juhtub „putked“ tegema — siis oleme teda walmis kõige härdama palwetega awalikult tagasi paluma; peale selle saab soovijatele tema tulewane spirdistliselt ette nõiutud jne., jne. Sellepärast armsad „Wiru uulitsa õiekessed“ ja teie, nende ameti õed — rutake! Niisama hüüame meie ka teile, kiilaspeadega isandad, rutake meie juurde!

Wäga haleda auupakkumisega

J. Uus Wõrukael endine H. Kade.

Täheendus. Meie äri silt, mis kell 12, 71½ minutid üles sai pandud ja mis on 21 jalga ja 12¼ tolli lai ning 4 jalga, 15¼ tolli pikk, paistab õige kaugelt, sellepärast eksimine wõimata.

Uudis „Meie Matsi“ sõpradele.

„Meie Mats“ hakkab **kaks korda kuus** ilmuma ja nimelt kahe nädali järele igal laupäewal. Aastakäigu hind, see on 24 nr. eest postiga 2 rbl., ilma postita 1 rbl. 60 kop. Pooles aastas poole vähem. Üksiku numbri hind 10 kop.

Toimetus on Tallinnas, Suure Arewjewi uul., nr. 10. Wene keeli adress: Журнал „Мейе Матс“, Ревель.

„Meie Mats“ № 15 ilmub laupäewal, 9. detsembril.

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Saajon. Trükitud A. Kullapi trükikojas, Tallinnas.